

Skæbne

Hun ønsked' sig en tur på mælkevej'n

På bare tæ'r i måneskin

Han stranded' i en ventesal i regn

Fik aldrig købt billetten

Hun kigger ud og ser et stjernesud

Han kigger ind og ser sin skæbne

Hun tænkte sig ud på det dybe vand

Med spændte sejl og bølgesprøjt

Han strander som en flyvefisk på land

Hvad nytter det at stræbe

Hun kigger ud og ser et stjernesud

Han kigger ind og ser sin skæbne

Men selv om du går gennem ild og vand

Så bli'r jorden engang til luft

Og tiden så kold at blodet helt størkner

Hvis du aldrig fik den brugt

Hun kigger ud og ser et stjernesud

Han kigger op og ser at skæbnen ler

Og at stjernerne bli'r fler'